

Κυριακή ΙΒ' Λουκά: Περί των δέκα λεπρών (Θεοφύλακτος, Αρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιανουαρίου 13, 2017

(Λουκ. ιζ', 11-19)

«Καὶ στὸ δρόμο πὸν πήγαινε στὰ Ἱεροσόλυμα, πέρασε ἀνάμεσα ἀπὸ τὴ Σαμάρεια καὶ τὴ Γαλιλαία. Ὅταν ἔμπαινε σ' ἓνα χωριό, τὸν συνάντησαν δέκα λεπροί, πὸν στάθηκαν μακρὰ καὶ μὲ φωνὴ δυνατὴ εἶπαν· Ἰησοῦ δάσκαλε, δεῖξε μας τὸ ἔλεός σου. Ἐκεῖνος τοὺς κοίταξε καὶ τοὺς εἶπε· πηγαίνετε νὰ σᾶς δοῦν οἱ ἱερεῖς. Καὶ καθὼς ἐπήγαιναν καθαρίστηκαν ἐντελῶς. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς μόλις εἶδε ὅτι θεραπεύτηκε γύρισε μὲ φωνὲς δυνατὲς δοξολογῶντας τὸ Θεὸ, ἔπεσε μὲ τὸ πρόσωπο στὰ πόδια του καὶ τὸν εὐχαριστοῦσε. Αὐτὸς ἦταν Σαμαρεῖτης. Ὁ Ἰησοῦς μίλησε καὶ εἶπε· Δὲν καθαρίστηκαν κι οἱ ἄλλοι! Ποῦ εἶναι οἱ ἐννιά; Δὲν μπόρεσαν νὰ γυρῖσουν καὶ νὰ δοξολογήσουν τὸ Θεὸ παρὰ αὐτὸς ὁ ἀλλόφυλος; Καὶ τοῦ εἶπε· σήκω καὶ πήγαινε, ἡ πίστη σου σ' ἔχει σώσει».

Ἀπὸ τοῦτο μπορεῖ νὰ καταλάβη, ὅτι **τίποτε δὲν γίνεται ἐμπόδιο στὸν ἄνθρωπο νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ Θεὸ**, ἀκόμα κι ἂν εἶναι καταραμένη γενιά, φτάνει νὰ ἔχει καλὴ προαίρεση. Νὰ, οἱ δέκα λεπροὶ πὸν συνάντησαν τὸν Ἰησοῦ, ἐνῶ ἦταν νὰ μῆ σὲ κάποια πόλη. Τὸν συνάντησαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη. Γιατὶ δὲν εἶχαν δικαίωμα, ἐπειδὴ τοὺς ἐθεωροῦσαν ἀκάθαρτους, νὰ ζοῦν μέσα στὴν πόλη... Στάθηκαν μακρὰ, ἐπειδὴ ντρέπονταν γιὰ τὴν ἀκαθαρσία πὸν τοὺς καταλόγιζαν καὶ δὲν τολμοῦσαν νὰ πλησιάσουν. Νόμιζαν ὅτι μπορούσε κι ὁ Ἰησοῦς νὰ τοὺς ἀποστραφῇ, ὅπως ἔκαμαν καὶ οἱ ἄλλοι. Ὑψώνουν τὴ φωνή, παρακαλοῦν. Στέκονται σ' ἀρκετὴ ἀπόσταση, καὶ ἡ ἱκεσία τοὺς ἔφτανε πολὺ κοντὰ. Γιατὶ εἶναι κοντὰ σ' ὅλους πὸν τὸν ἐπικαλοῦνται εἰλικρινά. Δὲν τὸν ἱκετεύουν σὰν ἀπλὸ ἄνθρωπο, ἀλλὰ σὰν ὑπεράνθρωπο. Τὸν ἀποκαλοῦν Ἐπιστάτη, δηλαδὴ Κύριο, κηδεμόνα, ἐπόπτη, πὸν εἶναι σχεδὸν σὰ νὰ τὸν θεωροῦνε Θεό. Κι αὐτὸς τοὺς προστάζει νὰ τοὺς δοῦν οἱ ἱερεῖς. Γιατὶ οἱ ἱερεῖς ἐξέταζαν τοὺς λεπροὺς κι αὐτοὶ ἔβγαζαν τὴν ἀπόφαση ἂν ἦσαν καθαρὸι ἀπὸ τὴ λέπρα ἢ ὄχι. Ἀλλὰ κι ἀφοῦ εἶχε γίνῃ λεπρὸς κάποιος κι ἔπειτα βρῆκε τὴν υἰεῖα του, ἐξεταζόταν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ γινόταν ἢ προσφορὰ τοῦ δώρου πὸν ὁ νόμος ὠριζε. Στὴν περίπτωση τώρα αὐτὴ, πὸν ἐκεῖνοι ἦσαν λεπροὶ κατὰ κοινὴ ὁμολογία, **τί χρειαζόταν νὰ ἐξεταστοῦν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς**, ἂν δὲν ἦταν ὅπωςδήποτε νὰ καθαρῖστούν; Ἡ διαταγὴ σ' αὐτοὺς νὰ παρουσιαστοῦν στοὺς ἱερεῖς, τίποτ' ἄλλο δὲν ἔδειχνε παρὰ ὅτι θὰ καθαρῖζονταν. Γι' αὐτὸ καὶ λέει ὅτι· καθὼς ἐπήγαιναν καθαρίστηκαν.

Πρόσεξε τώρα αὐτὸ πὸν εἶπαμε στὴν ἀρχή. Ἀπὸ τοὺς δέκα, οἱ ἐννιά μὸλο πὸν ἦσαν

Ἰσραηλιῖτες φάνηκαν ἀχάριστοι, ἐνῶ ὁ Σαμαρείτης, ὁ ἀλλόφυλος, γύρισε καὶ μίλησε μὲ τὴ φωνὴ τῆς εὐγνωμοσύνης. Ἀσύριοι ἦταν οἱ Σαμαρεῖτες κι ἔτσι κανένας ἐθνικὸς δὲν θ' ἀπογοητευθῆ καὶ κανένας ἀπὸ προγόνους ἄγιους δὲ θὰ καυχιέται. Ἀκόμα ὑπονοεῖ τὸ θαῦμα τοῦτο καὶ τὴ σωτηρία ποὺ ἔγινε καθολικὰ σ' ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος. Γιατὶ οἱ δέκα λεπροὶ ἦσαν τὸ σύνολο τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μὲ τὴ λέπρα τῆς κακίας, ποὺ ἔκανε περιφορὰ τῆς ἀσχήμιας καὶ τῆς ἀμαρτίας, ποὺ ζοῦσε γιὰ τὴν ἀκαθαρσία του ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη τ' οὐρανοῦ καὶ στεκόταν μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεό. Αὐτὴ ἡ ἀπόμακρη στάση ἀποτελοῦσε παράκληση. Γιατὶ γι' Αὐτὸν ποὺ ἀγαποῦσε τοὺς ἀνθρώπους κι ἤθελε ὅλοι νὰ σωθοῦν καὶ νὰ δεχθοῦν τὶς δωρεές Του ἦταν μεγάλη ἀφορμὴ γιὰ λύπη, νὰ βλέπη ὅτι δὲν ὠφελεῖται κανένας ἀπ' αὐτές. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς στρέφεται στὴ θεραπεία αὐτῶν τῶν δυστυχησμένων. Κι ἐθεράπευσε βέβαια ὅλο τὸ ἀρρωστημένο γένος, ἀφοῦ γιὰ κάθε ἄνθρωπο ἔλαβε καὶ σάρκα καὶ δοκίμασε τὸ θάνατο. Ἀλλὰ οἱ Ἰουδαῖοι μόλο ποὺ καθαρίστηκαν ἀπὸ τῆς ἀκάθαρτης λέπρας τους τὶς ἀμαρτίες, ὅσο αὐτὸ ἦταν ἔργο τοῦ Κυρίου, στάθηκαν ἀχάριστοι καὶ δὲν ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς πλάνης τους, ὥστε νὰ δώσουν δόξα στὸ Θεὸ ποὺ τοὺς ἔσωσε, νὰ πιστέψουν σ' αὐτὸν δηλαδὴ, ὅτι ἐνῶ ἦταν Θεὸς δέχτηκε νὰ πάθῃ τὰ χειρότερα δεινὰ. Αὐτὸ εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, ἡ σάρκα κι ὁ σταυρός. Αὐτοὶ λοιπὸν δὲν παραδέχτηκαν τὸν Κύριο τῆς δόξας ποὺ ἔλαβε σάρκα καὶ σταυρώθηκε. Τὸ ἀλλόφυλο πλῆθος ὅμως τῶν εἰδωλολατρικῶν λαῶν ἐγνώρισαν Ἐκεῖνον ποὺ τοὺς ἐκαθάρισε καὶ Τὸν ἐδόξασαν μὲ τὴν πίστη τους ὅτι τόσο φιλόανθρωπος εἶναι ὁ Θεὸς καὶ δυνατὸς, ὥστε -δειγμα φιλανθρωπίας- καὶ τὴ χειρότερη ἀτίμωση νὰ δεχτῆ γιὰ χάρη μας κι ἀφοῦ τὴ δέχτηκε -δειγμα δυνάμεως- καμμιά βλάβη νὰ μὴ ὑποστῆ στὴ θεία του φύση.

(Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονυσίου, "Πατερικὸν Κυριακοδρόμιον", Τόμος Δεύτερος, Ἀθῆναι 1969, σελ.103-105)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ηλ. κειμένου: *kirigmata.blogspot.com*)